

DIENAS GRĀMATA PRIEKŠPAVASĀRĀ LAIKĀ

Mūsu sportisti — ģimenes cilvēki. 1. Draugi dzīvē un draugi arī sporta laukumā: Starta levērojamais basketbolistu pāris Alfreds un Ēriks Kraukļi. Viņiem blakus — jaunās paudzes lieliskais spēkā Jānis Zebelinš. 2. Latvijas svaru celšanas rekordists un 1. RAK vadītājs Arvīds Jūrmalietis ar kundzi un dēlu Bruno. 3. US ledushokejists Ligeris sniedz savam dēlēnam pirmo skolu par ledushokeja lietām.

(O. Sprūdes uzņēmumi)

PIRMDIEN, 28. FEBRUÄR

Sodien ir februāra mēneša pēdējā pirmadiena. Tā nekādā ziņā nealīkūras no savām 3 iepriekšējām māsām: viss zemes un debesis — visur, tādā vienā vieta. Lai gan Jūtām priekšpavasaris, un no ziemas ne vēstīja tā vienīgā, ka kātāju pamupuri tās smagi piebrieduši, ka jau rit būtu ar mieru ikplaukt. Vakar šo skaito priekšpavasara laiku, kas pilnā balsī skandina mūlīgi atkārtojošos pavasara tuvuņu, mēģināja apstrīdot vienīgi US ledusuhokēisti, pulcējoties savā draugā un iedzēptējotā Bausra iekārtotajā sildotavā. Cēsu lels 3. Bija tomēr mazliet savīdi, ka turpīt blakus siltumtācas glezni kā karalienes mīrķīdža sarkanas tulpes, jo mums jau vairāk nosīpums, ka atjaunīgais Bausris daļu no savas dzīvniecības ziemā izmanto sildotavā. Nebūt ko lebilis: mēs pafrēzīt jūtām skaito priekšpavasara sauli, kā silda mīzēbēles zaru, lai tur varētu apmeklēties pirmsais meinais strazds, kurš drīz sasaukties ar draiskulligā cīru... Vīgi tad apdedzēs zilās debesis, kamēr, spārnu smagi vēdinātušas, īspūdīlos majestātiskas stārkas. Piešķi! Nauj esan aldzomājuši drusku par tālu, jo pagaidān tomēr vēl ir likāt priekšpavasaris — gan sportistiem neizdevīgakais, bet

© 2000 by the author

Sovakar ugi šķirstīju vecas piezīmes un
apputējušus papīrus. Tājos atrada arī kādu
Latvijas sporta organizāciju apvienības
anketu, kura pirms 20 gadiem vajadzēja iz-
pildīt ikvienu mūsu sporištam, kas kandidēja uz izlaidibumi. 1924. gads olimpiiskās
spēles Parīzē. Anketa bija ļādō atbildes
uz 45 dažādiem jautājumiem. Vise jau,
skolē, izrādījās labi domājis, tāto daļu jau-
tājumi ilķas pati kurzorātātē. Pieņemējam
divainakos no šiem jautājumiem: Cik plati
dejāt alkoholiskā dzēriena izleto mēnesī?
Cik papīrosus, cigārus vai pipēs izmaksē
mēnesī? Cik glāzes ūdens, iējas, kafesja,
plena u. t. t. Izdzēr mēnesī? Ko dzēr no
riņa un ko vakaři? Kā pavada brivo laiku
vakaři? Cik atsevišķi gulis val kopā ar
citū? Val prot dziedāt un saprot mūzikul
Vai spēlē kārtīt? Cik reizes mēnesī maina
veju? Val ir svētku apģērbs un apavī? Cik
reizes mēnesī ietur dzimumkopīdzīvi? Tam
īstākā jautājumā bija joti daudz. Tieši
vajadzēja pārdomāt savu dzīvi, lai varētu
ierindoties olimpiisko kandidātu sakāktī

TRESDIEN 1. MARTA

Jau marts! Tas nozīmē, ka dzīz zāni semeklēš kādu apļuvušu noru vai plavas stūri un sāku rotāju ar futbola bumbu. Latvija nu ir 18 vai 12, bet marts jaunie laika gads ir tas mēnesis, kura pēdējās dienās futbolistiem tēlesiņas saukt par savu. Jāņo futbola sezonu iegādāt gaidām ar sevišķu interesu, jo mūsu labiekājās viesināšanas bāndaudz pārmaiņu. Tad arī redziem, cik atsevišķi spēlētāji savā jaunajās biedrības jutījums laimīgi un veiksmīgi. Futbolisti nekad nav jutuši sevišķu millesību pret tiem klubiem, kuros tie izauguši, un tāpēc nebrīnēsimies arī tagad, kad tik daudz sportīšu mainījusi biedrības. Sajā stāvoklā galīgās līčas spilgti pīrādīs, cik daudz kārt seks ir neliogisks cilvēčus. Tājā vietā, kur daudzos gadījumos vocajai biedrībai piemāktos pieteicība, notiek pavasara preiļais. Ir gadījumi, dažreiz pat no jodi populāriem sportīšiem pavasīm zēniem ieturēšanos. Vieni paši nemaz labi uzināja kā nogēlēt biedrību, kuru vēl nesen uzsāvējuši. Bet, to jaun redzam tos cilvēkus, kuriem lēvīja airodas visur tur, kur labi klājas... Ir skaidri miljet savu biedrību un sporta draugus, bet cik maz gan mums skāstīs sportīšu, kas to latī spēlē. Paši pīkāt kāds vējlājās ar to pietiek, lai apgrēztu karogam otru pīti... Pirmie dienās gadiem mums bija kāds joti populārs ielholists, kurš vairākkārt darbojās ar Latvijas valsts viesināšanu. Minstās puisis labi prata iemantot savas teicamās spējas futbolā un ar atlikumām iedevējoties nobeikumam gandrīz katru gadu labprāt mainīja biedrību. Beigās stāvoklis tomēr izvērtēs tāds, ka neviens klubu vienā durvis vairs neatverētu un kādreiz krietoši futbolista sporta karjerās pēdējās dienās atrītēja kāds maz leverbols zemākā līpīs provinces viesināšanā. Tādās gaitā galā bija liešķa stāgvājinās sekas. Vairīti šo gadījumu gan nemaz nevarēja pīemākt, pat minstās siltāk nerons, jo arī kāt atlikumā

mit dents Pērs Ervīnš Svinhafvads. Tas nozīmē, ka rēķinus ar dzīvi noslēdzis arī liels spēcīgs cilvēks. Mīkailis nevarēja lepoj

Vakardienas sacensības hipodromā

Vakar hipodroma členstāji nedabūja radzēt nekādus sevišķus pārsteigumus, jo tālāk divas braucienos mārkā kā pirmie sevēsleida max paredzēti zirgi. Sie braucieni arī daļas dienass līselākā izmaksas: 10. braucienā par pāri Heroldu — Tiju kāse izmaksāj RM 455,—, bet 10. 11. braucienā divas kāspē par Heroldu un Jonny Dean uzturām RM 1125.—. Seknīgākie braucēji bija R. Bekeris, R. Sudrabins un A. Sorokins, kas katrais guva 2 uzturas. Atsevišķajos braucienos vakar uzturāja: 1. braucienā Lutis ar braucēju Ā. Kuikai; 2. Dudi (K. Richteris); 3. Krauja (A. Sorokins); 4. San-Mirdza (A. Jansons); 5. San-Priāns (F. Maslobojevs); 6. Sūrvīds (A. Sorokins); 7. Ansbach (R. Bekeris); 8. Ieva (J. Niedre); 9. Sanlots (R. Sudrabins); 10. Herolda (R. Sudrabins); 11. Jonny Dean (V. Jurgaons); 12. Fatālets (R. Bekeris) un 13. Orators (A. R.

bija viens no somu visleicamākajiem lārējiem — vairākās sacīkstēs pat vēl arī tad, kad laimīgi tāža pasaule izrādīja mūsu dzīvojus jau vairāk par 70 miljā gadu laikā. Vaišta prezidents pats starījā sacensību un bija pasaules ievērojamākās fiziskās kultūras nacionāls Somijas pirmais sportists. Nekādā vidi tādēj laukumā nav bijuši par vienu no Somijas tautas sporta vēsturē, gluži tāpat kā nēpilzina un vieglatīkuma. Kronvalda Atis kādreiz teicis: „Priekšķīsimies īspējā vairāk nekā vieta zemē!“ Somu sportistiem šāds priekšķīsimies bija lemlotais prezidents Svinhulvuds. Liecībās sportists, cīldienotās patriots un savas tautas cīņnieks cilvēks Šodien vairs ne ir redzēts Somijas iktikstītus ezeru. Viņš piegādājis somu cīciņi zemei. Kad mēs, pāris latvieši, reiz 1928. gada rudenī bijām no Rīgas uz Kļuvenku Heitinku skaitā olimpiiskās diena tornī, ne turējās pasakādalās pavērējās gluži kā dreja apdzīedētais un sudrabotībām eserīem un tumšījām egļēm īspurē somu galvasspīlētās. So glezna vēlāk roja arī kāds soms, kas stāvēja munīciju kaus, un teicis: «Vai tā skaidrākās zemes pasaulei par Somiju? Tā viss miljā dotāmā arī prezidents Pērs Eričs Svinhulvuds — savas tautas lieklais brīvības cīlājs. Viņš tagad dūz mierīgi tāv kapā, jaunīza, ka Somijas brīvība nekad nemirs un bollevikums savu nīves pārāju pār somu zemi varēs sākt tikai tādā gadījumā, ja pēdējais Somijas dēls būs atdevis savas astoņās

PIEKIDJEN, 3. MARTÄ.

Norvegi vēl vienmēr nav aizmirusi save mījo draugu Alfonso Bērziņu — nevis Latvijas ledus sporta vīna laiku ievērojākā varenuma, bet arī vienu no pasažu vistacīamākajiem Stratidotājiem. Bērziņam piesitīta uzācisījums kopā ar ungāriem un norvegiem startēt starptautiskais sacīkstes Oslo. Mūsu Eiropas meistaram iss paziņots fronte. Tur viņš jau ilgāku laiku ir modrs cīnītājs pret bojķevīkiem — tiem siepkavām, kuri sotu pīrrajā ziemās brīvības kājā pie Lodoges ezeru laupīja dzīvību Alfonso Bērziņa milzajam draugam — pasažu meistaram Birgeram Vasīnesam. Bērziņš tāpēc šoziem savas sildas pat nav apskatījis, numaz jau nerunajot par trešānu. Par norvegu laipno teīgumā tādai varam pateikt tikai mūju paldies nu sacīt: "Uz redzēšanos pēc kājēj. Saja brieli, kad atkal reizi runāsim par Altonss Bērziņu, ir mūs, kuri uzskašām par cēlu rolu pat vienas pasažu ātrātolančas sporta statistikā: tikam acierēties vīna labākos sasniegumi — 500 m — 42,9 [1938. g. Davos]; 1000 m — 1;28,1 [1940. g. Oslo]; 1500 m — 2;18,4 [1939. g. Davos]; 3000 m — 4;57,3 [1940. g. Oslo]; 5000 m — 8;32,1 [1940. g. Oslo] un 10.000 m — 17;47,2 [1940. g. Oslo]. Tieši

SESTDÄEN 4. MÄRZÄ

Sodien gadās nokļūt pie mūsu uopītiešas savas liecas prātēja — vieglatlētikas trenera Richarda Deklemeka. Viņš stāsta: «Prieķipavasaya dienās ir skaitlo meža skrūļiem latk. Katru gadu esmu atgādījusies mūsu sportiskumam, ka her meža skrūļiem varās grūti sagadīt teicamus rezultātus, tātu tikai nedaudzi viri šos virdus no sirdi iegaujēji. Sirdjs un plauši meža skrūļiem ir gaiž kā dievīšķiga sala. Meži pašreiz atcina vieglatlētus, atrētājus, tenisistus, futbolistus, peldētājus un riteņbraucējus — visus vasaras sporta veida plekoņējus. Nav nozīmīgs garīgi pārtojumiem — lāstījas piše darba. Liecas, ka pēc trenera Richarda Deklemeka pamudinājumiem nevar ne nedrīkst būt nekādei iebildumi.

SVETRIEN 5. MARTA

Ir apakšužāmē skaita priekšpavasara diena. Ista reizē svētdiena atpūlai liecīlandim, kuri visu nedēļu no priešēni strādājusi. Ielās tiks daudz parādu! Līdzās glābi neticamai, ka leduslohekiņi tomēr sacēlās Rīgas meistariņi. Un tamēr tā ir! Tīkamti satikti parādītājiem jaudis. Līk, pa būvārī īstā soļo mūsu svaru celšanas rekordā Jūrmalēs īmone: pāris kunga, kandē un mazais Bruso — varbūt arī nākamais rekordists? Tālakās lēnīcīs un baura sildotās steldrās leduslohekiņi Lieģes kundze ar savu miluli, kā tam parādīta, kā «papus attīriņš». Nemaz nav bāķums arī par to, ka netālu no Jaunās Ķērķiņas bārīcas basketbolisti, Krāuklis ar kundzi priekšpavasara saulē visināt savu mazo «troņinieku», jo basketbolistiem jaunie pārliež ir apītīgiem dienās. Patiesi priekš vērot sportisti jaunās zīmēs, kāpazīstēja palīdzēt vidi ar glāzi kā priekšpavasaris, jo viņu īstais pavasars — ziemu un lapu laikai, skāknes tikai tad, kad būt nešķīst pirmā debjā sporta laukumā val vingrotavā. Tikai tad no viņa sirds večīsim apsviekt jaunus atnus mūsu sporta līrūmos. Latvijas sportisti liecījam pāncēju barībam atkal radīs pieaugumus. No Melitāzēm zīpa, ka tāvā godā arupat nobāklīvus daudz cilindriņus Latvijas svaru celšanas rekordists un «Sports Pasauļessīmījās» līdzstrādnieks Olberts Ozools. Tas tad nu ir viņa drīves skaitlīkais tekošs.

BIRMDIEN - 6 MARTA

Aikai jauna darba diena! Katrā pildītā savas piezīmekļus un izdevumus. Vairāki sportisti gan vairs nav agrākajos uzņēmumos, bet atraduši jaunu vienu daudz sveitīgākus izdevumus. Viss kļuvusi savas zemes leģionāri. Ir tomēr tikai konstatēt, ka mūsu sporta dzīve ir tātāk. Sporta vadībai gan ļoti vairs ir dažādām kārti laika apstākļu grātībām, bet arī tās ir mēģinājis pārvārēt, lai latviešu jaunatnes spēkā avots Joprojām būs sports, kas jau izskaidrojis daudzus varens virs — tādus oziņus, kuru zari jāturētu pāri pat Vidzemē. Kurzemes, Zemgales un Latgales robežu tīmeklī. Tā tar Joprojām jāturētpāris ārvalsts Saei.

Uzyarēti!

Täpal kā visur Dixīvē arī sportā ir urvarētāji un urvarētis. Mūsu unžēzama lodes rāda urvarētis 2 populārākā sporta veidols — futbold un boks. Abi attēli pēmti no Tālā Spānijas.

Jesús Gascons uavarēja 12 ronātos ar punktu pārsvaru. Uzņemumā: viens no daudzajiem reizēm, kad Gascons apliktīs ar ringa dēļiem, Tā bieži kļūstas uavarētās...

rušiem siltu nerunk, jo arī velt atrāvēl-

Arnold Smith.